

tura amb coneixement, amb la confiança que el coneixement desvetllarà l'interès i l'interès desvetllarà l'amor. Quan hàgiu fet totes aquestes coses, trobareu que heu anat a la collectivitat amb la Natura i haureu guanyat una tranquil·litat i una calma filosòfica que no crec podeu trobar per un altre camí. Heu de freqüentar les muntanyes i el mar i de tant en tant freqüentar-les a ells sols; heu d'estudiar la Natura en la seva adversitat — tempestuosa i calmosa, somrient i ombrívola — a fi d'arribar a la comunió amb ella. Aquesta és crec jo, la millor manera d'arribar a ésser en el sentit platònic, un home satisfet, és a dir, un home que ha fet el seu èxit.

Esmenta un altre procediment de conrear la personalitat mitjançant la literatura, i fixant-se sobretot en la bona literatura, i recorda la cita del gran escriptor anglès de fa tres segles: "Aquell que perpétuament llegeixi bons llibres, si el seu contingut és apropiat, tindrà un gros cabal de coneixements". Si hom pot distingir allò que és superficial d'allò que és profund, allò efímer d'allò etern, i evitar-ho llibre darrera llibre, arriba a una quantitat crescuda de coneixement. El Prof. Russell ha trobat interès especial en la història i l'arqueologia, i en l'estudi intensiu d'un autor o una època. "per tal d'arribar a viure amb ell, guanyar la seva companyonia o veure el seu punt de vista o alguna de les decisives qüestions de la vida". Obtenint-ne tanmateix un quadre tant viu d'una època que pugueu passejar-vos a la vostra ciutat o a altres conegudes amb les ombres dels seus grans homes. Es podria creure que seguint aquest consell hom té que esdevindre una mena de persona petrificada o encarcerada i poc menys que un rec'ús. Però, diu el Prof. Russell, no veig que no es pugui — seguint la frase d'Horaci — "Desipere in loco" (posar-hi un gra de follia). Recomana especialment la lectura de clàssics i la memorització

de versos, en el seu cas de Shakespeare, Milton i Wordsworth. En les èpoques turbulentes poden ajudar-nos molt els records de versets i cites notables i esmenta la rèplica d'aquell espartà que, en dir-li a la Termòpiles que les fletxes dels perses eren tan nombroses que tapaven el sol, va respondre: "Essent així ens batrem a les fosques".

Pel conreu de la personalitat és útil, també, re-tre culte a l'amistat. En un poema irlandès, un dels més vells poemes de la literatura europea, se'ns diu que si teniu un amic heu de visitar-lo sovint, perquè el camí serà prompte cobert amb herba i la malesa s'hi escamparà sinó és freqüentat. Hom ha de mirar una amistat com valuós bé, procurant complir les obligacions que porta. Goethe diu: "Quan tinguis un amic, fes el que puguis per ell; serà per a tu un amarg pensament, quan el vegis fred i rígid, pensar en les coses que tu hauries pogut fer i no has fet".

Vull cloure — acaba el Prof. Wright — amb una constatació de fet i després amb un consell. El fet ve d'Omar Khayyam:

*Sigui a Naishapur o a Babilònia,
Sigui la copa dolça o amarga,
El vi de la vida cau gota a gota
Els fulls de la vida se'n van una a una.*

El consell és de Carlyle en la conferència pot-ser més gran que s'hagi fet als estudiants, quan era Carlyle, rector de la Universitat d'Edimburg. Advertint els estudiants de la importància de prendre's seriosament les coses i concedint atenció a les grans idees del passat, Carlyle concloué:

*Oïdes són les veus,
Oïts són els savis,
Els móns i les edats,
Esculliu bé. L'elecció es . . .
Breu, però eterna.*

AVIS IMPORTANT

Tots els companys són pregats d'enviar a les Oficines del Sindicat, tot canvi d'adreça, per tal que la recepció de les convocatòries, publicacions, etc., que els siguin enviades no sofreixin cap retard.